

Lovforslaget sattes til **Forhandling**.

Indenrigsministeren (Smørum): Ved Lov af 26. August 1941 blev der for at lette Gennemførelsen af individuelle Konverteringer af Kreditforeningslaan givet Regler, hvorefter den enkelte Laantager uanset Bestemmelserne i Tinglysningsloven blev fritaget for at søge Samtykke af Efterpant-havere til Konverteringen. Loven, der havde begrænset Gyldighedstid, blev senere ved forskellige Love forlænget, senest ved Lov af 30. Marts 1946, ved hvilken Lov man samtidig udvidede de Laantagerne indrømmede Lempelser til ogsaa at gælde for Laantagere i Hypotekforeninger.

Da denne Lov udløber med denne Maa-neds Udgang, og da Regeringen, selv om Konverteringsmulighederne nu er meget ringe, finder det rettest at foreslaa Loven forlænget, indeholder det foreliggende For-slag Bestemmelse om Forlængelse for 2 Aar.

Angaaende Lovens Betydning fremgaar det af en af Statistisk Departement udar-bejdet Oversigt over Konverteringerne i Kreditforeningerne, at der siden den første Konverteringslovs Gennemførelse og indtil 1. April 1947 er konverteret for i alt 2 700 Mill. Kr. Konverteringerne kulminerede i Aaret 1945—46.

Ved den oprindelige Lovs § 1, Stk. 2, blev der gjort den Begrænsning, at Laan-tagere i de dobbeltmøntede Afdelinger i de to Husmandskreditforeninger ikke omfatte-des af Loven, og denne Regel er senere opretholdt. Da den effektive dobbeltmøn-tede Obligationsmasse imidlertid nu kun udgør ca. 14 Mill. Kr. for Jydsk Hus-mandskreditforening og ca. 2,5 Mill. Kr. fra Østifternes Husmandskreditforening, har Regeringen anset det for rimeligt, at der gives ogsaa disse Laantagere Mulighed for Konvertering paa lige Fod med andre, og Lovforslaget indeholder derfor Regler herom.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget i Landstinget, og jeg skal hermed anbefale det til velvillig og hurtig Behandling her i Folketinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Be-handling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Omdannelse af Ribe Statsseminarium til Fællesseminarium for Mænd og Kvinder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1169).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch): Dette Lovforslag, som er enstemmigt vedtaget i Landstinget, vil næppe kunne volde store Vanskeligheder. Det er klart i sin Opbygning, idet det simpelt hen gaar ud paa, at man omdanner Ribe Statssemina-rium, der hidtil har været et Kvindesemina-rium, til at være et Fællesseminarium. Da Ribe Statsseminarium blev oprettet i 1918, havde man endnu den Forestilling, at det vilde være det rigtigste at have saadanne særlige Seminarier for Kvinder, men det har vist sig, at det i hvert Fald ikke har haft Tiden med sig, og at det er temmelig vanskeligt at faa unge Damer til at melde sig til dette Seminarium. Jeg skal, ligesom jeg gjorde i det andet høje Ting, gøre op-mærksom paa, at de Tal, der er nævnt i Lovforslagets Bemærkninger, ikke helt dæk-ker Situationen, idet de meget lave Tal paa Elever, der har meldt sig til Optagelse — nemlig 5 og 3 Elever i henholdsvis 1946 og 1947 — betyder, at kun saa mange har meldt sig til Optagelsesprøve, medens der er adskillige Elever, der er kommet ind uden Optagelsesprøve, saa man kan altsaa ikke af Tallene slutte, at alle de andre unge Kvinder, der er derovre, er, om jeg maa saa sige, tvangsindlagt.

Jeg tror ikke, jeg behøver at fordybe mig videre i Lovforslaget, men jeg vil dog gerne gøre endnu en Bemærkning. Det er blevet meddelt mig, at de unge kvindelige Seminarister i Ribe efter den Omtale, Sa-gen har faaet i Pressen, har følt sig noget brøstholdne og en Smule fortørnede, idet det ligesom er blevet fremstillet, som om de ikke kan undvære Mænd. Dertil vil jeg gerne sige, at dette er ganske uretfærdigt. Det gaar her paa noget lignende Maade, som det ofte gaar, naar man kommer til et Møde, og saa Formanden i Foreningen staar og skælder de Medlemmer af Forenin-gen ud, som er kommet, fordi de andre ikke er mødt. Man maa sige, at der er virkelig ingen Grund til at rette nogen som helst Bebrejdelse imod disse unge Kvinder, der har meldt sig i Ribe og er i Ribe. Jeg synes, at jeg her fra Folketingets Talerstol fuld-kommen bør tilbagevise denne Paastand. Det, vi nu alle maa ønske, er, at Ribe Statsseminarium kommer til at blomstre i lige saa høj Grad som andre Seminarier, og det haaber jeg, dette Ting vil hjælpe mig til, saaledes at Forslaget kan faa en let Gang gennem Tinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.